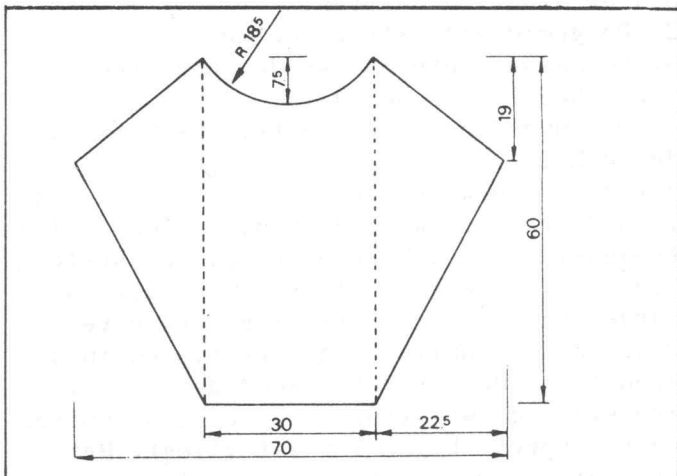

ledig doel. Met een lange uiterst dunne lijn brengen we zo'n vlieger snel omhoog; staat die eenmaal dan trekt hij de trein door de turbulente onderste luchtlaag heen waar die anders door zijn interactie niet doorkomt. Voorts helpt zo'n vlieger de kop van de trein bij onregelmatige wind langer recht te houden. Beide zaken helpen dus een trein eerder en langer in de lucht te houden. Dit eindresultaat is voor mij een praktische reden er gebruik van te maken als het nodig is.

Het gebruik van een pilot wordt wel eens als storend ervaren (meestal door iemand die geen ervaring met treinen heeft). "Het hoort niet" zegt men. Ik vind het eerder een zaak van gezond verstand. Aan zee met gelijkmatige wind kan gemakkelijk zonder pilot gevliegerd worden. Daar waar in het binnenland de wind veel onregelmatiger is zowel in kracht als richting, vind ik het op zijn plaats.

Als pilot voor tal van treinen heb ik tegenwoordig een simpele sleevlieger van plastic in gebruik. De zgn. hornbeam-slee. De staanders zijn van 3 mm hout en het dek is van een plastic vuilzak. Mits zorgvuldig gebouwd kan zo'n slee bij het eerste zuchtje het luchtruim kiezen en de trein helpen omhoog te komen en oh wonder blijft hij recht vliegen tot in 5 Beaufort!

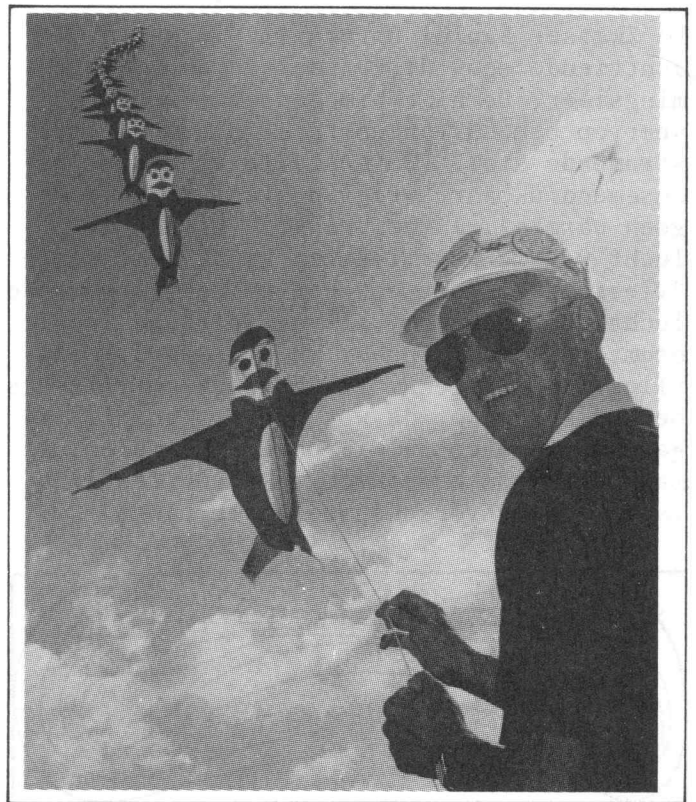
(De stokken niet dikker dan 4 mm kiezen).

Meer-lijns treinen

Bij meer-lijns treinen (b.v. zeskantig model, Russische reus enz.) spelen de koppellijnen de belangrijkste rol. Afgezien dat het op onderlinge gelijke afstand plaatsen van de vlieger in de drie lijnen moeilijk genoeg is, mogen de 3 lijnen geen of nauwe-

lijks ongelijke rek vertonen. Voorgerekte lijn is prijzig maar helaas onontbeerlijk. Mijn ervaring strekt zich v.w.b. meer-lijns treinen uit to 100 gekoppelde zeskantjes (stokken 30 cm). Zulke vliegers vergen een effectieve staart. Het ergste wat je kan overkomen, buiten een aanvaring met een zwerfende delta o.i.d., is dat de zaak gaat rollen. Het is net een dominospel. Er rolt er een en dat zet door tot "wanhoop". Onregelmatige wind en thermiek kunnen veroorzaken dat de vlieger niet meer op zijn staart reageert; hij rolt om en veroorzaakt hetzelfde bij de voor en achter hem vliegende vlieger. Bij een eenlijns trein is er niets aan de hand. We moeten dus een regelmatigweertype hebben om met meerlijns treinen te vliegen.

Slot

Hopelijk kunnen mijn overwegingen, ervaringen (en ergernissen) aanleiding zijn ook eens aan een trein te beginnen. Probeer zo mogelijk origineel te zijn, maar schroom niet een bestaande gepubliceerde trein na te bouwen. (Ik adviseer b.v. de boogtrein uit VLIEGER 89/2). Er kunnen nooit genoeg treinen naast elkaar staan om een vliegerhappening op te vrolijken.

john